

## Müüt mustast kassist

Pepe, vanem vanuserühm

„Tänane õhtu on imeline,“ ütles neiu poisile. Ning nii see tõesti on. Nad istuvad koos pargi pingil ning naudivad piltilusat õhtut. Loojuv päike on muutnud taeva oranžikas roosaks, kohati puhus pehme suvetuul. Inimesi kes kaunist päeva lõppu nautisid on veelgi. Kes kõndis koeraga, kes oli lapse vankriga. Liikumas on näha ka loomi: puu otsas hüplevaid oravaid kes ilmselt kulli mängisid, konnasid kes õhtuse esinemise jaoks harjutasid ja graatsilisi kasse kes otsisid väikest kätt kellelt paid nuruda. Noormees märkas musta kassi peaaegu kohe. Süsimust hiirekütt oli teda terve päev jälitanud, vahest kadudes ja siis uuesti tagasi ilmudes. „Harry, kas kõik on hästi?“ küsib murelik tüdruk, märgates, et Harry tähelepanu on juba taaskord eemal. „Jaa, muidugi,“ noormees naeratab salakavalalt teades, et ta peab oma töö peagi ära tegema. „Kõik on imeline. Kuid äkki sa tahaksid jalutada?“ „Mulle meeldib see plaan. Ja kuhu me jalutaks?“ vastab tüdruk, poisi seatud lõksu langedes. Poiss muigab ja soovib tal mitte selle pärast muretseda. Nad tõusevad pargi pingilt ja nii nende teekond algab.

„Kurat!!“ hüüab tüdruk omaette pliidi ees. Soola kallates oli kukkunud ära soolapurgi kork ja soola oli läinud kordades rohkem kui vaja. Samal ajal avaneb välisuks ja peatselt kostab köögist „Ma loodan, et sa said oma töö seekord korralikult tehtud!“ Harry astub kööki ja vaadates potist välja paistvat soolamäge hakkab ta naerma: „Kokk on armunud või?“ „Ära irvita, ma küsisin enne“ nähvab ilmselgelt ärritunud tüdruk vastu. „Muidugi on töö tehtud korralikult...“ vastab Harry „Korralikult..? Ja edasi? Maa kutsus Harryt! Miks see nii kahtlev oli?“ neiu läheneb ja nipsutab sõrmi poisi nina ees. Noormees võpatab: „Tead tänane isik rääkis huvitavat lugu, mis kummalisel viisil kattub vägagi minu tänase päevaga.“ Noormees lõpetas. *Kas on ikka tark seda talle rääkida? Võib olla oli see tüdruk lihtsalt palju filme vaadanud.* Tõstes pilgu taas tüdrukule sai ta pilgu järgi aru, et ega nüüd tagasi teed ei ole. „Kas sa Alyssa oled kuulnud musta kassi müüdist?“ Tüdruk läks tagasi poti juurde ja vaatas sisu nüüd skeptilise pilguga. „Ma arvan küll, aga ega neid on ka mitmeid. Mis siis tänane rääkis?“ Neiu hakkas potiga vetsu poole kõndima kuna segu on söömiskõlbmatu. „Tänane müüt oli sellest kuidas inimesi kes on võtnud hinge rohkem kui 33 inimesel kohtuvad enne 33 eluaastat kassiga, kes on must kui öö. Kassi ülesanne on inimene seejärel juhatada temale määratud põrguteele ja vat nii“ ta lööb kõva plaksuga kokku nii et neiu pillab maha käes oleva söögi. „Ühe otsa pilet põrgusse“ Alyssa vaatab Harryt peeglist pahase pilguga ja alustab: „Mis ajast sa muinasjutte usud? Põrgu? Allilm? Mis järgmiseks? Tuled mulle ütlema, et maha kukkunud bolognese kasvatab endale jalad alla ja leiab ise tee vetsupotti? Sa oled 21 ning seda tööd teinud oma vanuse kohta piisavalt, et teada et väärakaid satubki ette. Osad räägivadki imelike muinasjutte, see oli, on ja jääbki nii. Need müüdid ei tohi hakata su tööd segama. Arusaadav?“ Poiss oli õe reaktsioonist jahmunud. „No selge. Ega boss mind täna õhtul veel näha ei taha?“ „Vot see kõlab juba minu venna moodi! Tegelikult ta just enne helistas, et sa kindlasti täna veel tema juurde jõuaksid“ Alyssa kummardub et hakata maha kukkunud õhtusööki koristama ja Harry seab sammud välisukse poole.

Noormees on ikka šokeeritud õelt saadud peapesu eest. *Tavaliselt kuulab ta mind rahulikult ära ja annab mõistliku nõu. Seekord ta aga ärritus ja ründas mind.* Harry jääb poole sammu pealt seisma, mõtleb natukene ja jõuab siis seisukohale. Ta keerab rollid ümber. Ei lähe isegi viite minutit kui Harry jõuab uuesti parki, mis on viimane koht kus ta kassi kohtas. „Kssksskss kiisuke,“ kutsumise peale hüppas põõsast välja kass keda oli pimedas öös vaevu näha. Ta silmad helkisid salakavalalt, kõndides noormehe poole ja keerutades end tema jalgade ümber. „No ma olen nüüd siin, nii et juhata mind sinna kus vaja.“ Hiirekütt oleks justkui sõnasõnalt mõistnud mis talle öeldi ning ta hakkas graatsiliselt jooksmata aegajalt taha vaadates, kas poiss ikka järgneb.

Nad on kõndinud terve igavikku ning praegu olid keeramas metsa sisse. Harry hakkas üha rohkem kahtlema endas. *Äkki oli õel õigus? Ma siiski jälitan praegu kassi kes juhib mind kuhu? Metsa! See on tobedus. Samas...ma jooksin veel natukene ja kui me kuhugile ei jõua keeran ma otsa ringi.* Selle mõtte peale jäi aga kass koheselt seisma ja sisises ta peale. Seejärel istus maha ja hakkas oma käpa lakkuma justkui märgiks et nad on saabunud oma sihtkohta. Koht oli Harryle tuttav. *Kus ma seda küll näinud olen? Ma võin vanduda, et olen siin varem olnud.* Ta pööras pead ja hakkas ringi vaatama, otsides kasvõi mingisugust vihjet. Oma tööga on ta õnneks harjunud märkama asju mida teised ei märka ja peagi jääb talle silma puuotsast alla ulatuv nõör. Ta kõnnib selleni ja tõmbab seda ettevaatlikult. Tema pettumuseks ei juhtu aga midagi. Ta tõmbab nõöri uuesti, seekord aga tugevamalt. Sellal kostis kuskilt kaugelt metsast kerge kellukese helin. Must kass hüppas kohe püsti ja hakkas sisisema. Saba püsti kui antenn ja silmad otsimas väiksemadki liikumist pimedas metsas taganes kass vaikselt Harry poole. Looma sellist käitumist nähes sai ta aru, et midagi pole õige. Ta pole kindel mida ta just tegi, aga kõhutunde järgi ei ole see hea. Korraga hakkas metsast kostuma imeliku kahinat. See aina kasvas ja kasvas. Mida tugevamaks muutus kahin, seda suuremaks muutus selle mõju metsale. Puud hakkasid tuule suunda mööda lahku lööma. Kass läks üha rohkem paanikasse mis levis üha rohkem ka Harryle. Ta tõmbas välja oma ainukese kaitse vahendi. Asitõenditest veel pühkimata, tüdruku verega samurai mõõga. Ja just siis sai see läbi. Metsas oli korraga surmvaikus justkui poleks seal kunagi midagi toimunudki. Surmani hirmunud kass ja ehmunud Harry jagasid pilku. „No sõbrake, nüüd meil on kaks valikut ja mina olen oma teinud.“

Noormees hakkas aeglaselt metsa sisse poole kõndima. Muidugi ta kartis, aga uudishimu oli suurem. Kõndima hakates märkas ta korraga endast vasakul oma esimest mõrvarelva-väikest nuga. *Mida see veel tähendama peaks? Ma vaatasin kuidas see hävis? Hinga, see on lihtsalt mingi tobe nali. Selliseid nuge on kindlasti veel.* Mida rohkem ta sügavalt metsa kõndis, seda rohkem hakkas ta märkama sarnasust. Siin on kujutatud tema mõrvaviise-, relvi ja ohvreid. Jõhkra allee lõpus oli täna õhtune töö. Siiani kõige puhtam ja parem. Ta silmitses tüdrukut. *Seda tal varem ei olnud? Olles märganud kaelas rippuvat medaljoni kohkus ta seda enamgi.* Harry teadis nüüd miks see mets tuttav on. *See nõör...see esimesel juhul ei teinud midagi, teisel tõmbamisel helistas kellukest. Tõstes pea ja märgates kellukest meenus poisile mida oleks teinud kolmas helistamine. Ja kolmas tõmme oleks tõmmanud alla redeli.* Keerates aga ümber, sai selgeks lihtne asjaolu. Tagasiteed enam ei ole. Müüt on päris.